

ДАНАС, КАД СВЕ НИЈЕ КАКО БИСМО ЖЕЛЕЛИ
И КАД ТОЛИКО ЖЕЛИМО ДА ЖИВОТ БУДЕ
БОЉИ И СРЕЋНИЈИ...

У протеклим годинама расправљане су многе важне теме о односима у Савезу комуниста и друштву. Разуме се, није расправљано све. Биће дана и за нерасправљене и неоцењене појаве и процесе.

Сада, међутим, треба оно што је расправљено, одлучено и договорено да се реализује.

То од руководства Савеза комуниста очекују сви — комунисти, радни људи, омладина, читав народ.

Ко год припада овом народу и дели његову судбину, зна колико су критике упућене руководству оправдане — еуфорија речи, ритуал обећања, испунили су просторе из којих треба да их истисну рад и резултати.

Ми знамо за периоде нашег развоја кад смо с поносом гледали у лице читавог света због успеха које смо постизали у свом развоју и због достојанства с којим смо подносили тешкоће.

Ако смо се у неком периоду, овом сада, нашли у кризи, нисмо на крају историје. Напротив.

Све што је потребно за излазак из ње, све је ту. И памет да се смисли прави програм, и упорност да се на њему истраје, и оптимизам да се у тај програм верује. Те помало замрле способности друштва и сваког човека треба да оживи, подстакне Савез комуниста. Да би то могао Савез комуниста мора имати поверење свих прогресивних људи. Оно поверење, које већ дуже време постепено губи — већ дуже време комунисти нису најбољи радници, најбољи студенти, најбољи стручњаци, најбољи другови. Некад је, не тако давно, бити најбољи у свом послу, служити за пример другим људима, било свето правило свих комуниста.

Време се променило и неке ствари ишчезавају заувек са поли-

тичке и друштвене сцене — и на њу ступају нове. Али, у политичкој организацији којој припадају комунисти никада неће застарети разлози због којих комунисти треба да изазивају поверење и поштовање других људи.

Као што, упркос свим променама, у времену као трајне вредности за које се комунисти боре остају: слобода, друштвена својина, братство и јединство. Тако и поред свих великих економских и друштвених промена које се догађају, у Савезу комуниста остајемо при оним истим суштинским опредељењима за која се деценијама борила претходна генерација, наши старији партијски другови, од којих многи сада одлазе из активног рада у Савезу комуниста. Многи међу њима, целог свог живота су и радили и живели за друге, за будуће људе, за сутрашњи дан. На те друге људе и сутрашњи дан отишао је читав њихов живот, и младост, и зрело доба. Сада су ти други људи и сутрашњи дан стигли и никад не би смели да забораве како је много храбрости, рада, љубави и одрицања уложено у њихов живот, без обзира на то што они нису увек најзадовољнији.

Једина могућа награда у овом тренутку за све што су учинили за овај народ и друштво, треба да им буде извесност да су велики пролетерски идеали за које су се определили у младости, политички програм и свакодневна политика партије и друштва у којима ради и живи једно ново поколење.

Данас, кад све није како бисмо желели и кад толико желимо да живот буде бољи и срећнији, потребно је и нешто од оног оптимизма који је грејао њихова срца, кад им је објективно било теже него нама сада.

Како ствари сада стоје, сви су разлози за велику мобилизацију читавог друштва, свих способних и прогресивних људи, али с највећим и најтежим задацима за комунисте.